

Avui

Ciudadans europeus: una generació perduda?

11/02/11 02:00 - MARGARIDA TORRENT I CANALETA

Hom diria que la idea d'una Europa forta, unida i de tots s'afebleix. Assistim a l'esvaïment del somni europeu?

Des que va esclatar la crisi econòmica en què estem immersos, vivim un **replantejament del fet europeu** sense precedents. Un simple cop d'ull a la premsa dels darrers mesos ens fa adonar que **cada vegada més els polítics anteposen els seus interessos estatals als interessos europeus**, que, recordem-ho, haurien de ser igual de seus que els estatals. La preocupació per la debilitació de la Unió Europea i la constatació de les dificultats per a la construcció europea són temes de portada. Hom diria que **la idea d'una Europa forta, unida i de tots s'afebleix**. Assistim a l'esvaïment del somni europeu? Pocs s'atreveixen a dir-ho en veu alta però no són tan pocs els que comencen a veure-ho com un escenari possible.

La qüestió a debatre, però, no hauria de ser aquesta, o no hauria de ser només aquesta, sinó que hauríem d'anar una mica més enllà i preguntar-nos si realment en aquests darrers vint anys hem treballat prou per construir Europa. La resposta, malauradament, és decebedora. **S'ha implantat la unió monetària i s'ha avançat en la convergència econòmica, però aquests aspectes haurien d'haver estat merament instrumentals per caminar cap al destí final d'una unió política europea**. I aquest camí continua verge.

Article de l'any 1997

L'any **1997** ja publicava en aquest mateix diari un **article on advertia** d'aquest perill i on defensava **la necessitat d'introduir canvis profunds** en diversos àmbits, entre els quals destacava l'**educació**. En aquell article em referia a les deficiències en aquesta matèria, i ara no fem sinó recollir-ne el fruit. Convido el lector a llegir l'article publicat el 12 d'abril de 1997 a El Punt amb el títol **Educar en clau europea per construir Europa**. Recordàvem llavors, i val la pena recordar-ho també ara, que l'origen i el mòbil últim de la construcció europea, definit pels seus pares fundadors, era assolir una unió política. Una unió que enterrés definitivament les rivalitats, els enfrontaments i les guerres entre pobles europeus, que havien culminat fins llavors en dues guerres mundials. Però reconduir els radicalismes nacionalistes i admetre una pàtria comuna en l'ideal europeu exigeix un canvi de mentalitat i unes actituds basades en el sentiment col·lectiu. En l'article publicat fa catorze anys defensàvem la **necessitat d'introduir aquests nous plantejaments a l'escola**, per tal que els catalans, els espanyols, els francesos, els italians, els alemanys..., fessin propi el denominador comú definitori de ciutadans europeus, i ens lamentàvem de l'escassa presència dels plantejaments europeistes en els programes d'estudi. Acabàvem l'article dient: "És sorprenent i decebedor que **no preparem els nostres fills per aquest repte futur, que hauria de ser el seu present**. Si no ens plantejem seriosament aquestes mancances i no prenem mesures, dubto que sigui el present dels nostres fills, ni dels fills dels nostres fills". **Ara, lamentablement, ens preguntem: ¿estem davant d'una generació perduda de ciutadans europeus?**

Reflexió de l'article en l'actualitat

Mestre, economista i professora associada de la UAB.

Darrera actualització (Divendres, 11 de febrer del 2011 02:00)

Publicat a

- [El Punt Comarques Gironines](#) 11-02-2011 Pàgina 22